

saris jugum excuterent, clerum vero, ut contra Romanum pontificem rebellaret. Cumque Theodorus exarchus, potenti succinctus exercitu, Felicem caput seditionis cepisset, oppressissetque Ravennam, auctorem seditionis cum aliis ad Justinianum Cæsarem Constantinopolim amandavit; quem cum candenti ære exoculasset, relegavit deinde in Pontum, ubi Felix infelix temeritatem suam posset lugere. Pertulit Felix exsilium ad sex annos, deinde miseria magistra cum sibi redditus ejurasset errorem, ad selem de qua fuerat devolutus moderatus rediit, anno 715, in eaque deinceps adeo sancte pieque vixit, ut claruerit miraculis. Ecclesiam suam variis donariis auxit. Scripsit, antequam ei oculorum lumen adimeretur, commentarium in Matthæum; ve-

rum quia, cæcitate laborans, illud vel absolvere vel expolire non potuit, fato propior, comburendum mandavit. Aureos sermones sancti Petri Chrysologi in unum volumen coegit. Eloquentiæ plausibilis fuit, magnoque studio pietatis concinabatur ad populum. Cumque sanctimonix in vita clarissima signa edidisset, obdormivit in Domino 7 Kal. Decemb. 717, sepultusque apud ecclesiam sancti Apollinaris, prope altare sanctæ Felicix, ubi huc ipsa verba leguntur:

HIC TUMULUS CLAUSUM
SERVAT CORPUS
DOMINI FELICIS SANCTISSIMI
AC TER BEATISSIMI
ARCHIEPISCOPI.

25 Septembris, fiet ordinationem ejusdem cum 25 Novembris collatam incidisse in diem 6 Aprilis: quæ cum inepta fuerit ordinationibus episcoporum anni 708, efficitur pro diebus 19 scribendum 21, et ordinationem ejusdem retrahendam ad diem 4 Aprilis anni 708; indeque fiet Felicem obiisse anno 716, die 25 Novembris. Felicis autem sedentis et occumbentis ætate adinventæ, lux clarior affulget ut præcedentia prodeant. Agnellus Damianum ait sedisse annos 16, menses 2, dies 16, mortuumque ut Idus Malas, vel potius Martias, ut bene sentit Rubeus. Itaque die 12 Martii anni 708 Damianus decessit qui ante annos 16, menses 2 et dies 16 ordinatus fuerat, die 27 Decembris anni 691, cum tamen eo anno curreret cyclus solaris 28, litt. Domin. A, festique natalis dies essent tum Sabbati, tum Dominicæ dies, polo et hic errorem in dierum numero irrepisse et pro diebus 16 dies 19 reponi debere, quare ordinationem ad 24 retrahendam. Theodorus Damiani prædecessor obierat initio anni, die videlicet 18 Januarii, completis in episcopatu annis 15, mensibus 3, diebus 20, ut Agnellus tradit; unde ejus ordinatione, retrocedenda per annos, menses dieque annotatos, recidet ad diem 29 Septembris anni 677. Verum cum eo anno cyclus solis esset 14,

litt. Dom. D, numero dierum addendi sunt dies duo, scribendumque pro 20 22, et ordinatione ad diem 27 spectabit. Reparatus itaque obierat 3 Kal. Aug. ejusdem anni, cum episcopatum tenuisset annis 5, mensibus 9, additque Rubeus dies 26 ab exscriptore nostri codicis Agnelliani amissos. Ordinatus itaque fuerat 4 Octobr. Sabbato anni 671. Mauri dies emortualis non habetur. Spectato tamen eorum temporum statu, quo, juxta oblata ab imperatore per Maurum præcepta, imperatoris ipsius autu pallium induere debebat novus episcopus, trium saltem mensium spatium intercessisse reor inter Mauri mortem et Reparati schismaticam ordinationem, quibus Constantinopolim missum arbitror qui pallium expeteret, et rediisse. Arbitror itaque circa Julium Maurum obiisse eodem illo anno 671, ex eo etiam quod inquirendo ex calculis Agnelle traditis ordinationis ejus tempus, subtractisque annis 28, mensibus 10, diebus 18, quibus sedit, ab annis 671, devenimus ad mensem Septembris anni 642, excludimusque a Mauri ætate diem 25 Augusti, quam Mauri prædecessoris emortualitatem Agnellus consignat. Hinc autem conjicitur Bonum ab anno 650 ad Augustum 642 sedem tenuisse. BACCHINIUS.

FELICIS RAVENNATENSIS

EPISCOPI

PROLOGUS AD SERMONES S. PETRI CHRYSOLOGI.

(Oudin, Comment. de Script. Eccles. tom. I.)

Divina charismatum dona de cœlesti thesauro prolata, dum largis virtutum mysteriis religiosa corda uberrime replevere, ita suaviter sancti Spiritus odorifica narratione distribuunt, ut manifestis pandantur elogis, et ornamenta salutis existant, juxta Domini vocem in sacris Evangelii paginis intonantem: *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ*; et iterum: *Aperi ostium, et implebo illud*; et Salomon: *Spiritus dabit sapientiam quaerentibus se, et docentium linguas facit disertas*. Quamobrem venerabilis beatusque pontifex Petrus, Ravennatis Ecclesix præfulgidum decus, et catholica veritatis præcipuus doctor, calore superni amoris

D accensus, et rigatione perennis gratiæ irroratus, digno eloquii ornamento, vernantium lectionum opuscula de singulis Evangeliorum parabolis polito sermone conficiens, delectabili dulcedine aures omnium replevit et corda. Proinde, dilectissimi, tanti pastoris intenta et anxia mente scripta legamus, et ardenti desiderio ulnisque spiritualibus amplectamur: quatenus fructum laboris in nostræ mentis cellaria reconcentes, simul cum eo magnificæ laudis gloria perfruamur, et præmia æterni muneris capiamus. Hoc humilis præsul Felix, de pauperuli cordis cellario, sermones legentibus exiguum obtulit munus.